

staar det tydeligt for min Erindring. at Deputationen var hos mig, og at jeg — det har det ærede Medlem ogsaa indrømmet — gav den et velvilligt Svar. Men denne Sag skal blive undersøgt, og et Svar skal nok blive givet, men om det, som det ærede Medlem sagde, vil blive et for de vedkommende interesserede fyldestgørende Svar, tør jeg virkelig ikke love, thi det vil vistnok være umuligt, efter hvad der er sket, navnlig naar man ser det fra disse interesseres Synspunkt, men et Svar skal der nok fremkomme. Med disse Bemærkninger tror jeg at kunne slutte.

Bramsen: Jeg vil gerne for mit Vedkommende under Hensyn til den sene Nattetime, vi snart befinde os i, slutte med nogle faa Bemærkninger til den højtærede Finansminister. Den højtærede Minister siger gentagende og meget indtrængende til mig, at man bør regne med Overgangstiden. Ja vist, men det, som jeg har anket over, er jo netop, at man ikke har regnet med Overgangstiden. Finansministeren budgetterede uden at regne med nogen Overgangstid Toldindtægterne for 1909—10 til ikke mindre end 45,200,000 Kr. — det er altsaa 3 Mill. Kr. mere end Indtægten i det forudgaaende Finansaar — og saa har han derfra trukket 7 Mill. Kr. og budgetteret 38,200,000 Kr., i Stedet derfor er det altsaa, man kun fik godt 30 Mill. Kr., saa det er virkelig ikke os, som man skal formane til at tænke paa Overgangstiden. Naar der ikke er tænkt paa den i Budgettet, have vi Lov til at gøre Indvendinger derimod og paastaa, at det er Regeringen selv, der ikke har haft Øje for Overgangstiden, hvad den højtærede Minister nu bebrejder os andre ikke at have haft. — Jeg kan godt forstaa, at den højtærede Finansminister ikke vil være Profet med Hensyn til de kommende Aar, thi det bliver ganske sikkert temmelig farlige Aar, der komme. Men jeg kan alligevel ikke lade være med at slaa fast, at den højtærede Finansminister ikke har turdet udtale noget som helst i den Retning, som kunde rokke min Mening om, at vi bevægede os op imod 25 Mill. Kr. som normalt Underskud. I den Omstændighed, at den højtærede Finansminister ikke vil profetere noget om, hvor meget det kan blive, ser jeg en Antydning af, at han kunde tænke sig, at det kunde blive værre endnu.

Jeg har nok hørt, at man i Tyskland har vedtaget Skattelove, som have bragt

Skuffelse, men jeg har ikke hørt noget om, at man i Tyskland har vedtaget Skattelove paa et ganske uprøvet Grundlag for dermed at afløse sikre Statsindtægter. Det er noget, som det har været forbeholdt vor Finansstyrelse at gøre. I Tyskland, hvor man finder paa alle mulige Skatter, hvor man ligefrem samler paa Skatter, ligesom Folk samle paa andre Ting, kunne de ikke lykkes alle sammen lige godt, men lykkes saa ikke det ene, lykkes noget andet. Men at afløse meget sikre Skatter med nye paa fuldstændig ukendt Grundlag, det har jeg ikke set i Tyskland, og saa længe Ministeren ikke fortæller mig, hvad det er, han sigter til, tror jeg, at han tager fejl. Naar den højtærede Minister har høstet nye Erfaringer i Aar — som han venter —, ved han jo ikke noget om, hvordan Erfaringerne blive næste Aar, han maa saa sige, at vi atter maa se det følgende Aar osv. Men vi vide jo dog, hvorledes det gik i Fjor, og vi have jo haft normale Forhold de sidste Par Aar. Jeg kan ikke forstaa, at vi ikke ere komne til det Øjeblik, hvor den højtærede Minister har Erfaringer nok, især naar den højtærede Minister siger, at vi maa skynde os, idet hvert Aar, der gaar, er tabt. Jeg kan ikke finde, at der er Overensstemmelse mellem disse Udtalelser. Faktum er jo, at vi have haft de 100 Millioners Underskud i de tre sidste Aar. Jeg kan derfor ikke forstaa, at den højtærede Minister synes, at det hele er saa ulasteligt, saa udmærket godt, saa vel udregnet og vel overvejet. Der er dog ingen Mennesker, der havde tænkt i Forvejen, at vi efter tre Aar skulde have haft en Underbalance paa 92, respektive 100 Millioner, hvis vi regne disse særlige Udgifter med, som jeg et Par Gange har talt om. Det kan dog ikke være den højtærede Ministers Mening, at det har været beregnet i Forvejen, og at det ikke kom paa nogen Maade overraskende.

Med Hensyn til Budgettet til 1. Oktober forklarede den højtærede Minister det nu saaledes, at det alligevel ikke var Meningen til 1. Oktober at forelægge et Budget, der viste Balance; han vil forelægge et Budget, der efter al Sandsynlighed udviser en betydelig Underbalance, men han haaber i Løbet af Samlingen at faa vedtaget saadanne Love, at Folketinget kunde indsætte paa § 28 nye Love, der kunne føre Indtægter med sig paa det forelagte Budget, inden det kommer her op. Ja, det kan man nok haabe, men det er ikke det samme som til 1. Oktober at forelægge Rigsdagen et